



Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 1384/2023
31.01.2024. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Дубравке Дамјановић, председника већа, Гордане Којић, Александра Степановића, Мирољуба Томића и Бојане Пауновић, чланова већа, са саветником Татјаном Миленковић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348. став 1. КЗ, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Луке Николића, поднетом против правноснажних пресуда Другог основног суда у Београду К 724/23 од 12.06.2023. године и Вишег суда у Београду Кж1 566/23 од 27.09.2023. године, у седници већа одржаној дана 31.01.2024. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Луке Николића, поднет против правноснажних пресуда Другог основног суда у Београду К 724/23 од 12.06.2023. године и Вишег суда у Београду Кж1 566/23 од 27.09.2023. године.

Образложење

Пресудом Другог основног суда у Београду К 724/23 од 12.06.2023. године, окривљени АА оглашен је кривим због извршења кривичног дела недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348. став 1. КЗ и осуђен на казну затвора од 1 године, у коју казну му се урачунава време проведено у притвору од 08.05.2023. године до 12.06.2023. године и осуђен је на новчану казну у износу од 100.000,00 динара коју је обавезан да плати у року од 3 месеца од дана правноснажности пресуде и одређено да уколико окривљени не плати новчану казну у наведеном року, суд ће новчану казну заменити казном затвора тако што ће се за сваких започетих 1.000,00 динара новчане казне одредити један дан казне затвора, с тим да казна затвора не може бити дужа од 6 месеци.

Истом пресудом, на основу члана 87. КЗ и члана 348. став 6. КЗ, према окривљеном АА изречена је мера безбедности одузимања предмета ближе наведених у изреци те пресуде, који су од окривљеног одузети по потврди о привремено одузетим предметима МУП УКП Треће одељење од 08.05.2023. године.

Наведеном пресудом, на основу члана 264. став 4. ЗКП, окривљени АА је ослобођен од дужности да надокнади трошкове кривичног поступка, тако да исти падају на терет буџетских средстава суда.

Пресудом Вишег суда у Београду Кж1 566/23 од 27.09.2023. године одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног АА, адвоката Луке Николића, па је пресуда Другог основног суда у Београду К 724/23 од 12.06.2023. године потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног АА, адвокат Лука Николић, због повреде закона из члана 439. тачка 2) ЗКП, са предлогом да Врховни суд побијане пресуде преиначи и ослободи окривљеног од кривичне одговорности због недостатка противправности и намере за извршење конкретног кривичног дела, а да у смислу члана 488. став 3. ЗКП одреди да се извршење казне затвора одложи, односно прекине будући да је осуђени већ позван на издржавање казне.

Врховни суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Врховном јавном тужилаштву, сходно одредби члана 488. став 1. ЗКП и, у седници већа коју је одржао без обавештења Врховног јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), након разматрања списка предмета и правноснажних пресуда против којих је захтев за заштиту законитости поднет, те након оцене навода изложених у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА је неоснован.

Бранилац окривљеног АА у захтеву за заштиту законитости наводи да се инкриминисан догађај десио дана 08.05.2023. године, а да је у том моменту ступила на снагу Наредба којом је министар унутрашњих послова позвао грађане да од дана 08.05.2023. године предају своје нелегално оружје месно надлежној полицијској станици, па је наведеном наредбом извршена декриминализација кривичног дела за одређени временски период и искључена противправност, иако постоје сва обележја кривичног дела одређена законом, а да је окривљени током поступка јасно указао на намеру да преда оружје свог покојног оца а не постоје докази супротни његовој одбрани. Имајући у виду да је окривљени оглашен кривим, иако је у моменту извршења кривичног дела била на снази Наредба о предаји нерегистрованог оружја и муниције, побијаним пресудама учињена је повреда закона из члана 439. тачка 2) ЗКП.

Изложене наводе захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног АА Врховни суд оцењује неоснованим. Наиме, на исту повреду кривичног закона са истоветним образложењем, одбрана окривљеног указивала је у жалби изјављеној против првостепене пресуде, а другостепени суд је оценио ове жалбене наводе неоснованим и о томе, на стани 3. став 4. образложења своје одлуке, изнео довољне и јасне разлоге, које Врховни суд у свему прихвата као правилне и на те разлоге, у смислу одредбе члана 491. став 2. ЗКП и упућује.

Из напред наведених разлога донета је одлука као у изреци на основу одредбе члана 491. став 1. и 2. ЗКП.

**Записничар-саветник,
Татјана Миленковић, с.р.**

За тачност отправака
Управитељ писарнице
Марина Антонић

**Председник већа-судија,
Дубравка Дамјановић, с.р.**